

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2023	Τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α' Κορ. 4,9-16) Παρασκευή 30 Ἰουνίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Θρίαμβος στὸ θέατρο

«Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις» (Α' Κορ. 4,9)

Σὲ ἀγῶνες, ἀγαπητοί μου, ποὺ διεξάγονται στὰ γήπεδα καὶ στάδια ὄχι μόνο τῶν μεγάλων ἀλλὰ καὶ τῶν μικρῶν πόλεων, συρρέουν κατὰ **χιλιάδες οἱ θεαταὶ** καὶ γεμίζουν τὶς κερκίδες, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰ ἀγωνίσματα, εἴτε πρόκειται γιὰ ἀθλήματα τοῦ στίβου εἴτε γιὰ παιχνίδια ἀντιπάλων ομάδων.

«**Ἄρτον καὶ θεάματα**» ζητοῦσε τὸ πλῆθος στὴν ἀρχαιότητα· καὶ μέχρι σήμερα, παρ' ὅλο ὅτι πέρασαν τόσοι αἰῶνες, τὸ ἴδιο ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη. Ὁ ἄνθρωπος, βλέπετε, εἶνε ὁ ἴδιος. Καὶ τότε μὲν τὰ πράγματα ἦταν πιὸ ἀπλᾶ, πιὸ γνήσια· ὁ ἀθλητὴς ἀγωνιζόταν γιὰ ἕνα κλαδί ἐλιάς ἢ ἕνα στεφάνι δάφνης καὶ τίποτε περισσότερο. Τώρα ὅμως ὅλοι γνωρίζουν καὶ ὅλοι ὁμολογοῦν, ὅτι τὸ ἀγνὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα ἔχει νοθευθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξι ὑλικοῦ κέρδους καὶ τὴν ἐμπορευματοποίησι. Ἀπορίας ἄξιο εἶνε ὅτι, ἐνῶ ὅλοι θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους ἔξυπνο καὶ δὲν ἀνέχονται νὰ γίνουν θῦμα ἐκμεταλλεύσεως κανενός, ἐδῶ ἐν γνώσει τοὺς ὑποκύπτουν. Μὲ δική τους ἐπιλογή συμμετέχουν σὲ μία ἐπιχείρησι, στὴν ὁποία οἱ πολλοὶ πληρώνουν καὶ ξεοδεύουν, καὶ κάποιοι ἐλάχιστοι εἰσπράττουν καὶ κερδίζουν. Τόση εἶνε ἡ ἔλξι ποὺ ἀσκεῖ στὸ πλῆθος τὸ θέαμα τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων· ὅλοι λίγο ἢ πολὺ ἔχουν πεῖρα τοῦ κλίματος ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ διάρκεια ἐνὸς ἀγῶνος.

Τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἀθληταὶ ἀγωνίζονται σκληρὰ μέσα στὸν ἀγωνιστικὸ χῶρο γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕνα νέο ρεκόρ, νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα νικηταί, οἱ θεαταὶ ἀπὸ τὶς θέσεις τοὺς **παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον** τὶς διάφορες φάσεις τῆς ἀναμετρήσεως, καὶ ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν ἢ τῶν ἀντιπαθειῶν τοὺς πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους, ἐκδηλώνουν μὲ κάθε τρόπο τὰ αἰσθήματά τους· σηκώνονται ὄρθιοι, φωνάζουν,

ἐπιδοδοκιάζουν ἢ ἀποδοκιάζουν, χειρονομοῦν· τὸ στάδιο ἀντηχεῖ ἀπὸ τὶς ἐπευφημίες ἢ διαμαρτυρίες, τὶς κραυγές, καὶ πολὺ συχνὰ δυστυχῶς τὶς ὕβρεις καὶ χυδαῖες ἐκφράσεις. Κάποτε τὸ πάθος φτάνει σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ προκαλοῦνται ἐπεισόδια, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀστυνομία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπεμβαίνει γιὰ νὰ ἀποτρέψῃ βιαιότητες καὶ καταστροφές. Καὶ ὅσο σκληρότερος εἶνε ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἀθλητῶν, τόσο καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ πλῆθους γίνεται θερμότερη· ὅλοι οἱ θεαταὶ παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνία τὴν σκληρὴν πάλη καὶ εὔχονται νὰ νικήσῃ ὁ ἀθλητὴς ἢ ἡ ομάδα ποὺ ὁ καθένας τοὺς ὑποστηρίζει.

Στὴν ἀρχαιότητα ἡ συναισθηματικὴ αὐτὴ συμμετοχὴ τῶν θεατῶν στοὺς ἀγῶνες προσελάμβανε **ἄγριες διαστάσεις**, στὰ χρόνια ἰδίως τῆς παρακμῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Τότε ἀναρίθμητα καὶ ἔξαλλα πλῆθη παρακολουθοῦσαν στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Ῥώμης τὰ διάφορα ἀγωνίσματα, καὶ μάλιστα τὰ φοβερώτερα ἀπ' ὅλα· τὰ ἀγωνίσματα τῆς **μονομαχίας** καὶ τῆς **θηριομαχίας**, ἐκεῖνα δηλαδὴ στὰ ὁποῖα οἱ ἀγωνισταὶ πάλευαν μέχρι θανάτου ἢ μεταξύ τους ἢ μὲ διάφορα θηρία, ποὺ τὰ κρατοῦσαν στὴ Ῥώμη γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν κλεισμένα καὶ πεινασμένα μέσα σὲ σιδερένια κλουβιά.

“Ὅλους, ἀγαπητοί μου, ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνες τοὺς ξεπέρασαν, καὶ σὲ ἔντασι καὶ σὲ ἔκτασι καὶ σὲ διάρκεια καὶ προπάντων σὲ ἀποτελέσματα, κάποιοι ἄλλοι ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους μᾶς φέρει μπροστά μας ἢ σημερινὴ μνήμη τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· εἶνε οἱ ἀγῶνες στοὺς ὁποίους ἀποδύθηκαν οἱ Δώδεκα ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ὁποίους τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας. **Ἦ οἱ ἀγῶνες τῶν ἀποστόλων!** Δὲν ἦταν ἀπλᾶ παλαί-

σματα, άψιμαχίες, έλαφρά άγωνίσματα· ήταν άγώνες σκληροί, κραταιοί, επίμονοι, άφάνταστοι. Δεν ήταν άγώνες ιδιωτικοί και προσωπικοί· ήταν άγώνες επίσημοι, δημόσιοι και παγκοσμίου έμβλειάς, από τους όποιους έξαρτώντο τὰ ύψιστα και αιώνια συμφέροντα τής ανθρωπότητας. Ή μὲν νίκη τους θα έσήμαινε τὸν θρίαμβο τοῦ Πνεύματος, ή δὲ τυχὸν ήττα τους θα έσήμαινε τὸν θρίαμβο τής ύλης. Διότι στὸ πρόσωπο τῶν Δώδεκα άποστόλων συγκρουόταν ή άλήθεια κατὰ τοῦ ψεύδους, ή δικαιοσύνη κατὰ τής άδικίας, ή άγάπη κατὰ τοῦ μίσους, τὸ φῶς κατὰ τοῦ σκότους. Αὐτοί ήταν οί άγώνες τῶν άγίων άποστόλων, και γι' αὐτὸ λέμε ὅτι μπροστὰ σ' αὐτοὺς ὠχρηῶ κάθε άλλος άγώνας και κάθε άλλη άναμέτρησης που έγινε ποτὲ στὸν κόσμο.

Τὸ στάδιο, στὸ όποιο άγωνίστηκαν οί Δώδεκα άπόστολοι, ποιοί ήταν; Δεν ήταν κάποιος περιωρισμένος χῶρος, π.χ. ένα άμφιθέατρο τής Ρώμης· ήταν ή οίκουμένη ολόκληρη.

Και **οί θεαταί**, που παρακολουθοῦσαν τὸν άγῶνα τῶν άγίων άποστόλων, ποιοί ήταν; Ὅχι μερικὲς χιλιάδες φίλαθλοι αλλά τὰ εκατομμύρια τής ανθρωπότητας, ὄχι ένα έθνος αλλά ὅλα τὰ έθνη τής γῆς. Και μόνο αὐτοί; Τὸ άκόμη πιὸ θαυμαστὸ εἶνε, ὅτι τους άγῶνες τῶν άγίων άποστόλων παρακολούθησαν από τή δική τους «κερκίδα», από τὰ δικά τους υπερέκκοσμια θεωρεῖα, ὅλα τὰ πνεύματα τοῦ οὐρανοῦ, οί άγγελοι και οί δαίμονες. Τὸ ενδιαφέρον για τήν έκβασι τοῦ άγῶνος αὐτοῦ ήταν παγκόσμιο. Ἄνθρωποι, άγγελοι και δαίμονες παρακολουθοῦσαν· δὲν εἶνε αὐτὸ μιὰ δική μου φαντασία, αλλά μιὰ πραγματικότητα, τήν όποια έζησαν οί άπόστολοι, και μάλιστα ὁ άπόστολος Παῦλος, εκείνος που περισσότερο απ' ὅλους τους άποστόλους διακρίθηκε στους άγῶνες αὐτούς. Αὐτὸς λοιπόν, ὁ ήρωας τοῦ Χριστιανισμοῦ, μιλώντας εκ μέρους και τῶν άλλων άποστόλων, έγραψε: «*Θέατρον έγενήθημεν τῷ κόσμῳ, και άγγέλοις και ανθρώποις*», γίναμε θέαμα σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μπροστὰ στα μάτια άγγέλων και ανθρώπων (Α' Κορ. 4,9).

Άλλά εναντίον τίνων πάλεψαν οί άπόστολοι; ποιοί ήταν **οί αντίπαλοι**; Πάλεψαν εναντίον τοῦ **σατανᾶ** και τῶν **ὀργάνων** του. Σὲ κάθε πόλι που πήγαιναν για νὰ κηρύξουν τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, εἶχαν και μιὰ τρομακτική πάλη· ὁ σατανᾶς διεκδικούσε σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ τὸ έδαφός του, και ή κακία του εναντίον τής άρετῆς ενσαρκωνόταν σὲ ὠρισμένα πρόσωπα, που ὄχι μόνο άμύνονταν μὲ λύσσα μέσα απ' τὰ φρούριά τους, αλλά και έπιτίθεν-

το εναντίον τῶν άποστόλων μὲ ὅλα τὰ σατανικά ὄπλα που διέθετε ὁ άρχηγός τους.

Ὁ Παῦλος, που κατὰ τὸ διάστημα τής μακροχρονίου άποστολικῆς δράσεως του γνώρισε πρόσωπα και πράγματα και συνάντησε τή μανία τοῦ έχθροῦ, πολλές φορές στις έπιστολές του μᾶς δίνει ζωηρὲς περιγραφὲς τῶν σκληρῶν άγῶνων του. Ἔταν τόσοι οί κίνδυνοι, ὥστε και ὁ Παῦλος και οί άλλοι άπόστολοι εἶχαν κάθε μέρα μπροστὰ τους τὸ θάνατο· θάνατος, και μάλιστα θάνατος σκληρός, κρεμόταν σὲ κάθε στιγμή τής ζωῆς τους πάνω απ' τὰ κεφάλια τους. Οί έχθροί ήταν άπέναντί τους θηρία ανθρωπόμορφα. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος γράφει: «*Καθ' ήμέραν άποθνήσκω*» και «*εἰ κατὰ άνθρωπον έθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος;*» (Α' Κορ. 15,31-32)· στήν Ἐφεσο, λέει, πάλεψα μὲ τὰ θηρία. Και **θηρία** ονομάζει τους Ἰουδαίους και τους έθνικούς - ειδωλολάτρες, που σὰν άγέλη έπесαν πάνω του νὰ τὸν κατασπαράξουν. Ἀνοιξτε, σᾶς παρακαλῶ, τὶς Πράξεις τῶν άποστόλων και μελετήστε τὸ 19ο κεφάλαιο, για νὰ πάρετε μιὰ ιδέα τῶν άγῶνων τῶν άποστόλων.

Παρ' ὅλα αὐτὰ **στὸ τέλος οί άπόστολοι νίκησαν!** Συνέτριψαν τήν αντίστασι, και ὑψωσαν τή σημαία τοῦ Ναζωραίου στὰ ισχυρότερα φρούρια τοῦ ειδωλολατρικοῦ κόσμου· στήν Ἀθήνα, στή Ρώμη, στήν Ἀντιόχεια, στήν Κόρινθο, στήν Ἐφεσο και στήν Ἀλεξάνδρεια. Ποιός θα τὸ πιστεῦσε; Και ὅμως τὸ θαῦμα εἶνε. Τὰ δώδεκα άρνάκια τοῦ Χριστοῦ μας νίκησαν τὶς άγέλες τῶν λύκων. Ἄρνάκια οί άπόστολοι, λύκοι οί Ἰουδαῖοι και οί ειδωλολάτρες. Και τὸ θαῦμα γίνεται άκόμη μεγαλύτερο ὅταν σκεφθοῦμε, ὅτι ὄχι μόνο νίκησαν τὸν Ἰουδαϊσμὸ και τὸν έθνισμὸ (τὴν ειδωλολατρία), τὰ δύο αὐτὰ άκαταμάχητα θηρία, αλλά και μετέβαλαν τους λύκους σὲ άρνιά, τους διώκτες και σταυρωτάς των σὲ θερμούς άκολούθους τοῦ Ἑσταυρωμένου!

* * *

ἜΩ ἄπιστοι, ὅσοι ζητᾶτε θαύματα για νὰ πιστέψετε! Σήμερα, έορτὴ τῶν Ἄποστόλων τοῦ Χριστοῦ, εἰλάτε στὸ «**θέατρον**» αὐτὸ και ιδέστε τὸν **θρίαμβο** τῶν Δώδεκα άποστόλων. Ξεκίνησαν μιὰ εὐλογημένη ήμέρα από τήν παραλία τής Γεννησαρὲτ κ' έξάπλωσαν τὸν Χριστιανισμὸ σὲ ὅλη τή γῆ μὲ μοναδικὸ ὄπλο τήν πίστι τους σ' Ἐκεῖνον, ὁ όποιος τους εξαπέστειλε λέγοντας: «*Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» (Μάρκ. 16,15).

(†) **έπίσκοπος Αὐγουστίνος**